

אילו זכינו / הרב חיים סבתו *

מכה נחתה על עולמנו. כתר אביון.

אילו זכינו, היו מתכנסים כל מומחי בריאות הציבור, דנים, מחליטים ומציעים. לא זכינו, והמומחים – זה דורש בכה וזה דורש בכה, וכל אחד מחרף את רעהו, זה משמיץ וזה מאשים.

אילו זכינו, היו חברות התרופות ואנשי המדע מתאחדים למצוא חיסון ותרופה. לא זכינו, וכל חברה מאמצת כוחה להקדים את חברתה בכמה ימים ולגרוף מיליונים לקופתה.

אילו זכינו, ומי שהטילו עליו התבודדות והסתגרות היה מודה ומכיר טובה למי שמגינים על בריאותו. לא זכינו, וכל מחנה סבור שרודפים אותו וסוגרים אותו להשפילו, לצערו ולהכאיב את ליבו.

אילו זכינו, היו מתפללי בתי הכנסת ולומדי הישיבות זוכרים את ציווי התורה על משפט התורה "וחי בהם" ולא שימות בהם. לא זכינו, וסבורים הם שסגירת בתי כנסת היא גזירת אנטיכוכוס או גזירת הצאר והאינקוויזיציה.

אילו זכינו, היו המרוויחים סכומים גדולים בשנים האחרונות הטובות מפרישים לחיסכון לעת צרה. לא זכינו, וכל מי שיש בידו ממון לווה עליו ומוציא כפל כפליים ממנו על מכוניות פאר ודירות ראווה וטיולי תענוגות ועתה זועק לעזרה.

אילו זכינו, היו האומנים מעודדים את רוח העם בכישרון שחננו אותם מן השמיים. לא זכינו, והם זועמים ומפגינים בכיכרות.

אילו זכינו, היה הממון מופנה לחלשים לחזקים ולעודדים. לא זכינו, וכל אחד מקיים חטוף כפי יכולתך, מכוני כושר ובריכות ומסעדות ואולמות דואגים לעצמם.

אילו זכינו, שעת משבר ומכה עולמית הייתה יכולה להיות שעתו היפה של עמנו, שערכי הנצח שלו שמלווים אותו דורות – ואהבת לרעך כמוך, וחי אחיך עימך, ועשית הישר והטוב – היו מרפאים את המכה באהבה גדולה. לא זכינו, והארץ בוקה ומבולקה, זה מפגין וזה שובת וזה צועק וזה אוחז בזקנו של רעהו, ושנאה ומשטמה ממלאות את אווירה.

כבר היה מעשה בירושלים קודם אלפיים שנה שקנאים שרפו אוצרות שיכלו להחזיק את העיר שלוש שנים מתוך שנאת חנם איש לרעהו. האם גם היום נשרוף בידינו אוצרות מדינתנו? ובמי הקולר תלוי? לא ברועי הציבור בלבד שאל מי מהם קרא יחזקאל בנבואתו שרועים את עצמם ולא את הצאן, אלא באנשי הרוח, ההוגים, תלמידי חכמים וסופרים.

אילו היה חינוך לאהבת חנם, להסתפקות במועט, לחסד לערכי רוח ונצח ולא לראוות ממון, לרדיפת כבוד, מנעמי שררה וכוח ורדיפת מחנה את מחנה לא היינו מגיעים הלום. פרי באושים שאנו רואים נזרע מזרעי פורענות שנזרעו בעשרות שנים. "וְאֵנְכִי נִטְעַתִּיךָ שׁוֹרֵק, כִּלְהַ זָרַע אֶמֶת; וְאֵיךְ נִהְפְּכֶתָ לִי, סוּרֵי הַגֶּפֶן נִכְרְיָה." (ירמיהו, ב, כ"א).

ואולי הלב מבקש לקוות. זרמי מים טהורים נעלמים מפכים מתחת לסלעים ועתידיים לפרוץ וינביעו מעיינות טהורים ויטהרו את ארצנו.

אולי.

אילו זכינו.

* הרב חיים הכהן סבתו, ראש ישיבת ההסדר במעלה אדומים, מחבר ספרים תורניים וספרות יפה.

מאמר זה פורסם לראשונה בעיתון "ידיעות אחרונות", ביום 20/07/2020.